

Torek, 14. december 2010

32. da bi se v prihodnje oblikovala uporabnikom prijaznejša politika, poziva k večji usklajenosti in povezanosti pravil za strukturne sklade, ki bi preprečevali, da se nek projekt zaradi vlog za različne sklade razdeli na več delov; priporoča, da se ne bi osredotočali zgolj na pravilnost izdatkov, ampak tudi na kakovost posegov, ter da bi se sredstva posvečala krepitvi pomoči pri upravljanju;

33. poziva Komisijo, naj čim prej pripravi predloge o določbah za naslednje programsko obdobje, naj sprejme uredbo za izvajanje, oblikuje potrebne smernice in v doglednem času zagotovi ustrezno usposabljanje o njih ter naj olajša pogajanja in sprejetje operacijskih programov, da bi se izognili zamudam pri izvajanju kohezijske politike in porabi sredstev po letu 2013;

*

* *

34. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.

Ozemeljska, socialna in gospodarska kohezija

P7_TA(2010)0473

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2010 o doseganju dejanske ozemeljske, socialne in gospodarske kohezije v EU – nujen pogoj za globalno konkurenčnost? (2009/2233(INI))

(2012/C 169 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Lizbonske pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti Naslova I in Naslova XVIII te pogodbe,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 25. in 26. marca 2010,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Globalna Evropa: Konkurenca v svetu – Prispevek k strategiji EU za rast in delovna mesta“ (KOM(2006)0567),
- ob upoštevanju letnega poročila Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj za leto 2009,
- ob upoštevanju vodiča Uspešno partnerstvo, ki ga je leta 2006 objavil forum LEED za partnerstvo in lokalno upravljanje pri Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj,
- ob upoštevanju poročila o svetovni konkurenčnosti 2009-2010 Svetovnega gospodarskega foruma v Ženevi v Švici leta 2009,
- ob upoštevanju programa za reformirano kohezijsko politiko – lokalni pristop v odziv na izzive in pričakovanja Evropske unije, neodvisnega poročila, ki ga je aprila 2009 pripravil Fabrizio Barca po naročilu komisarke za regionalni razvoj Danute Hübner,
- ob upoštevanju političnega dokumenta Sveta evropskih občin in regij o prihodnosti kohezijske politike, Bruselj, decembra 2009,

Torek, 14. december 2010

- ob upoštevanju resolucije Skupščine evropskih regij (SER) o regionalni politiki po letu 2013, ki jo je generalna skupščina SER sprejela 8. novembra 2007 v Vidmu v Italiji,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o rezultatih pogajanj glede strategij in programov kohezijske politike za programsko obdobje 2007–2013 (KOM(2008)0301),
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o izvajanju Uredbe o strukturnih skladih 2007–2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih kohezijskih strategij in operativnih programov ⁽¹⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o najboljši praksi na področju regionalne politike in ovirah za uporabo sredstev iz strukturnih skladov ⁽²⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. oktobra 2008 o vodenju in partnerstvu na nacionalni in regionalni ravni ter osnovi za projekte regionalne politike ⁽³⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o Zeleni knjigi o teritorialni koheziji in napredku razprave o prihodnji reformi kohezijske politike ⁽⁴⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. junija 2010 o strategiji EU 2020 ⁽⁵⁾,
  - ob upoštevanju četrtega poročila o gospodarski in socialni koheziji (KOM(2007)0273),
  - ob upoštevanju 20. letnega poročila Komisije o izvajanju strukturnih skladov (2008) (KOM(2009)0617),
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in odboru regij z naslovom „Aktiviranje zasebnih in javnih naložb za oživitve gospodarstva in dolgoročne strukturne spremembe: razvijanje javno-zasebnih partnerstev“ (KOM(2009)0615),
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. februarja 2006 o reformi državnih pomoči 20052009 ⁽⁶⁾,
  - ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj (A7-0309/2010),
- A. ker je v skladu s členom 3 Pogodbe o Evropski uniji eden izmed ciljev Unije spodbujati ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo ter solidarnost med državami članicami,
- B. ker se lahko Evropska unija kosa s svetovno konkurenco le, če bodo notranje politike z izvajanjem trajnostnega, nizkoogljičnega gospodarstva, ki bo upoštevalo biotsko raznovrstnost, podpirale njeno zmožnost odziva na svetovne izzive, pri čemer se v obdobjih recesije kaže, da imajo manj razvite regije manj možnosti za okrevanje,
- C. ker si konkurenčnost in kohezija ne nasprotujeta niti nista nezdržljivi, temveč se v določeni meri celo dopolnjujeta,

⁽¹⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 79.

⁽²⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 38.

⁽³⁾ UL C 15 E, 21.1.2010, str. 10.

⁽⁴⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 65.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0223.

⁽⁶⁾ UL C 290 E, 29.11.2006, str. 97.

Torek, 14. december 2010

- D. ker je kljub bistvenemu napredku na področju konvergence v Evropski uniji mogoče opaziti trend čedalje večjih teritorialnih razlik med regijami, na primer pri dostopnosti, zlasti v primeru strukturno slabše razvitih regij, pa tudi znotraj samih regij in ozemelj EU, kar bi lahko povzročilo prostorsko segregacijo, povečalo razlike med stopnjami blaginje v regijah EU ter škodovalo globalni konkurenčnosti EU,
- E. ker je Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj v svojem letnem poročilu za 2009 priporočila dolgoročno rast, ki bi se osredotočala na pomen obdavčitve, naložb v infrastrukturo, izobraževanje in delovno silo, ter ureditev proizvodnih trgov, kar bi okrepilo njihovo vlogo,
- F. ker je Svetovni gospodarski forum v poročilu o svetovni konkurenčnosti za leto 2009 ter v drugih poročilih opozoril na odločilno vlogo infrastrukture kot drugega od dvanajstih stebrov, na podlagi katerih se ocenjuje svetovna konkurenčnost, in razložil, da je kakovostna infrastruktura bistvena za zmanjšanje učinka oddaljenosti, privabitev tujih naložb in omogočanje gospodarskega razvoja,
- G. ker je mogoče konkurenčnost dolgoročno doseči le, če se zagotovi resnično trajnostna gospodarska rast v vsej EU,
- H. ker so v poročilu neodvisne skupine strokovnjakov o raziskavah in razvoju ter inovacijah, ki je bila imenovana po vrhunskem srečanju v Hampton Courtu in ji predseduje Esko Aho, opredeljena ključna področja (e-zdravje, farmacevtski izdelki, prevoz in logistika, okolje, digitalne vsebine, energija in varnost), na katerih lahko deluje trg za inovacije, javna politika pa ima pomembno vlogo,
- I. ker je treba za uresničitev ciljev EU 2020 priznati, da že na začetku obstajajo razlike med stopnjami razvoja in omejitvami ter da si je treba zastaviti cilje, ki bodo ustrezali dejanskim razmeram in potrebam, določenim pri posvetovanju z vsemi udeleženiimi akterji na različnih ravneh upravljanja,
- J. ker je Evropski svet marca 2010 priznal, da je treba spodbujati ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo, med drugim tudi z razvojem infrastrukture, da bi se zagotovila uspešnost strategije EU 2020, če bo ta nova strategija obravnavala ovire za gospodarski razvoj,
- K. ker se je kohezijska politika izkazala kot učinkovit instrument za prožno odzivanje na socialno-ekonomske izzive, ki izhajajo iz finančne krize,
- L. ker so poleg dobre infrastrukture osnovni pogoji za konkurenčnost spodbujanje raziskav, inovacij in tehnološkega razvoja ter zagotavljanje ustreznega visokokakovostnega usposabljanja za prebivalstvo v regijah,
- M. ker se bo treba poleg posledic krize v prihodnjih letih soočiti z večjimi izzivi – prilagajanje globalizaciji, demografske spremembe in posledično izseljevanje iz regij, podnebne spremembe in energetska vprašanja ter varstvo biotske raznovrstnosti – in bodo imele regije ključno vlogo pri tem, da zagotovijo pogoje, v katerih bo vpliv teh izzivov na javnost omejen, in ker jih je treba na osnovi opredeljenih potreb podpreti z uporabo načela partnerstva in primernih instrumentov za vnaprejšnjo oceno teritorialnega učinka različnih vrst politike,
- N. ker so rezultati razprav o strategijah in programih kohezijske politike za programsko obdobje 2007-2013 pokazali, da sta se programska kakovost in sodelovanje deležnikov na vseh ravneh upravljanja povečala in tako pomenita korak naprej k uresničevanju lizbonskih ciljev glede gospodarske konkurenčnosti in zaposlovanja,

Torek, 14. december 2010

- O. ker mora reforma kohezijske politike okrepiti to politiko, tako da na osnovi potreb in ciljev Evropske unije v smislu trajnostnega razvoja izboljša primerljivost, usklajenost in sinergijo evropskih politik, ne da bi se katera od njih podrejala drugi,
- P. ker se vključenost lokalnih in regionalnih udeležencev v kohezijsko politiko odraža v njihovih regionalnih in lokalnih strategijah za napredek gospodarskega razvoja in socialne vključenosti,
- Q. ker gospodarsko konkurenčnost regij, ki zaostajajo v razvoju svojih zmogljivosti, podpira razvoj raznovrstne infrastrukture, ki omogoča dostop do izobraževanja, raziskav in inovacij,
- R. ker nekateri elementi teh instrumentov, denimo isti časovni okvir in usklajenost z lizbonsko strategijo, sicer omogočajo sinergijo, vendar so še vedno razlike, denimo različne pravne podlage, vsebinska oziroma območna usmerjenost in deljeno oziroma centralizirano upravljanje,

Kohezijska politika kot nujni pogoj za svetovno gospodarsko konkurenčnost

1. poudarja dosežke kohezijske politike EU in dejstvo, da je njeno izvajanje bistveno za uspeh strategije EU2020, saj gre za instrument, ki izničuje neenakosti med regijami, zaradi njega postanejo bolj konkurenčne, začetek strukturnih reform je lažji in regije so sposobnejše prilagajanju svetovnim gospodarskim razmeram;
2. ceni, da v obdobju 2007-2013 vse države članice namenjajo precejšen znesek svojih skupnih finančnih sredstev za razvoj in raziskave, inovacije in razvoj gospodarstva, ki temelji na znanju, iz česar je izšlo 246 nacionalnih ali regionalnih operativnih programov, za raziskave in inovacije pa je bilo namenjenih približno 86 milijard EUR, od tega 50 milijard za temeljne dejavnosti razvoja in raziskav ter inovacije; poudarja, da je glede na dejstvo, da so raziskave in inovacije bistvenega pomena za izboljšanje konkurenčnosti EU pri spopadanju z globalnimi izzivi, treba nadaljevati z naložbami na teh področjih in redno ocenjevati napredek na podlagi rezultatov; priporoča, naj države članice in Komisija namenijo zadostna sredstva iz strukturnih skladov za raziskave in inovacije, zlasti trajnostne inovacije, ter okrepijo raziskovalne zmogljivosti; poudarja, da je treba spodbujati in uporabljati uspešne modele v trikotniku znanja ter zagotoviti trajnostni razvoj regionalnih raziskav in strateških okvirov za inovacije v sodelovanju s podjetji, raziskovalnimi središči, univerzami in javnimi organi; opozarja na potencial na znanju temelječih inovativnih regionalnih grozdov pri spodbujanju regionalne konkurenčnosti in poziva k boljšemu usklajevanju strukturnih skladov in sedmega okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj;
3. poudarja, da je s povečanjem koncentracije sredstev kohezijske politike mogoče zagotoviti, da ta politika pomembno prispeva h krepitvi konkurenčnosti, inovacij in zaposlovanja v EU;
4. poudarja, da sta javni sektor na vseh ravneh upravljanja ter zasebni sektor zaradi izvajanja kohezijske politike bistvena za ponovno vzpostavitev zaupanja in solidarnosti v časih recesije in po njej, s tem ko zagotavljata enake možnosti pri dostopu do javnih naložb, zlasti v infrastrukturo, nove tehnologije ter človeški kapital, in zagotavlja trajnostni razvoj;
5. poudarja, da je gospodarska konkurenčnost regij EU tesno povezana z ustrežno stopnjo zaposlenosti, izobraženo in usposobljeno delovno silo, socialno varnostjo ter dostopom do javnih storitev; v zvezi s tem podpora socialni koheziji v okviru kohezijske politike povečuje pomen te politike za splošno regionalno konkurenčnost na svetovni ravni;

Torek, 14. december 2010

6. meni, da v skladu z duhom pogodb uravnotežen gospodarski razvoj Unije zmanjšuje razlike v stopnji razvoja med regijami in jih pripravlja na dolgoročno in kratkoročno soočenje z izzivi (globalizacijo, demografske in podnebne spremembe, upadanje števila prebivalcev ter varstvo biotske raznovrstnosti), pri tem pa upošteva slabosti posamične regije in je bistven za postopek evropske integracije;

7. poudarja, da se je s povečanjem sinergij med politikami za raziskave, razvoj, inovacije in kohezijske politike, mogoče bolje spopasti z izzivi strategije EU 2020; poudarja, da mora kohezijska politika odigrati pomembno vlogo v strategiji EU 2020, saj spodbuja strukturne spremembe po Evropi in podpira glavne naložbene prioritete na vseh ravneh, lokalni, regionalni, nacionalni in čezmejni, ter zagotavlja socialno, ekonomsko in teritorialno kohezijo; vendar poudarja, da je sicer treba prednostne naloge kohezijske politike uravnati s cilji EU 2020, a to mora ostati neodvisna politika, ki bo lahko upoštevala regionalne posebnosti in podprla šibkejšje v revnejše regije pri njihovem premagovanju socialno-ekonomskih težav in naravnih ovir ter razlik; meni, da se bo z zagotavljanjem nespremenljivosti obstoječih smernic kohezijske politike zaščitila regionalna razsežnost raziskav, razvoja in inovacij ter ustvarila nova delovna mesta v inovativnih sektorjih;

Teritorialna kohezija – razmislek o vplivu politik EU na lokalno raven

8. odobrava stališča, izražena v zeleni knjigi o teritorialni koheziji o konkurenčnosti, ki je „odvisna tudi od povezovanja z drugimi ozemlji, da se zagotovi usklajena in trajnostna uporaba skupnih sredstev“ ter omogoči sprostitve potenciala, ki ga ima ozemeljska raznolikost Evropske unije; v zvezi s tem poudarja, da so, nemoteno in usklajeno delovanje prevoznih storitev, ustrezen dostop do telekomunikacij in morebitno združevanje energije, zdravstva, raziskovanja, izobraževanja, varstva okolja in infrastrukture, temeljni pogoji za nadaljnje spodbujanje konkurenčnosti; poziva Komisijo, naj predstavi konkretne predloge za opredelitev in ustrezno izvajanje cilja glede teritorialne kohezije;

9. meni, da morajo države članice podpirati lokalni pristop k oblikovanju in izvajanju kohezijske politike; priznava, da se vloga regij med državami članicami razlikuje glede na njihovo politično in upravno strukturo; zahteva, naj se načelo subsidiarnosti v svoji okrepljeni in razširjeni obliki, kot jo opredeljuje PDEU, ustrezno izvaja in naj se med tekočim programskim obdobjem iščejo izboljšave tako, da se spodbuja načelo decentralizacije do ravni lokalnih organov, kar bi omogočilo boljšo porabo sredstev; meni, da je v tem okviru neučinkovito, da regije upravljajo v povprečju samo s 30,5 % skupnega proračuna za kohezijsko politiko, z ostankom pa upravljajo centralne uprave; zato meni, da je treba načelo partnerstva v prihodnje močno okrepiti;

10. meni, da imajo zlasti obmejna ozemlja težave, s katerimi se Evropska unija srečuje pri odpiranju mej, dokončni uvedbi enotnega trga in globalizaciji; poudarja, da so ta ozemlja lahko manj konkurenčna zaradi davčne in socialne konkurence, zapletenih upravnih postopkov in ter medregionalnih meddržavnih selitvenih tokov; poudarja, da je pomembno razviti čezmejno sodelovanje in upravljanje na več ravneh, ter poziva Komisijo, naj spodbuja izmenjavo informacij in najboljše prakse;

11. poudarja, da je teritorialna kohezija horizontalnega in večsektorskega značaja, zato morajo politike Unije prispevati k njenemu uresničevanju; ponovno poudarja, da ta koncept ni omejen na učinke regionalne politike, temveč je osredotočen tudi na usklajevanje z drugimi politikami Unije, katerih cilj je trajnostni razvoj in ki zagotavljajo oprijemljive rezultate na regionalni ravni, da bi razvili in v celoti izkoristili specifične oblike regionalnega potenciala ter povečali njihov učinek na terenu, ob pospeševanju konkurenčnosti in privlačnosti regij ter uresničevanju teritorialne kohezije; meni, da so „koncentracija, sodelovanje in povezovanje“ glavne koordinate teritorialne kohezije za bolj uravnotežen ozemeljski razvoj v Evropski uniji;

Torek, 14. december 2010

12. poudarja, da načelo upravljanja na več ravneh prenaša odgovornost za programe, kar omogoča boljši izkoristek zmogljivosti za ozemeljsko sodelovanje, in da bi zato Evropska unija z usklajenimi in k rezultatom usmerjenimi ukrepi ter z določanjem regionalnih in lokalnih prednostnih nalog lahko sledila skupnim ciljem;

13. pozdravlja dosežke pobud URBAN in LEADER ter poudarja, da je treba uporabiti predhodne izkušnje in zbrati primere najboljše prakse pri oblikovanju okvira za integriran in uravnotežen razvoj mestnih in podeželskih območij, ki bo prilagojen potrebam vsake regije; poziva Komisijo, naj preuči in predlaga metodologije dela, ki bodo spodbujale podeželsko-mestna partnerstva, si prizadevale za zajezitev upadanja števila prebivalcev na podeželju in spodbujale trajnostni razvoj mest, saj 80 % evropskega prebivalstva živi v mestnih območjih; poudarja, da imajo mestna in podeželska območja dinamično vlogo na področju regionalnega gospodarskega razvoja ter poudarja, da je treba v prihodnjem programskem obdobju več vlagati v mestne in predmestne projekte ter jih bolje uskladiti s projekti razvoja podeželja;

Večanje vpliva kohezijske politike za povečanje gospodarske konkurenčnosti

14. meni, da je partnerstvo bistveno načelo pri določitvi vsebine kohezijske politike, pri čemer usmerjenost od spodaj navzgor krepi upravne zmogljivosti in kakovost postopka načrtovanja; meni, da morajo vse ravni upravljanja pri krepitevi gospodarske konkurenčnosti EU stremeti k povezovanju, dopolnjevanju in produktivnosti; poziva Komisijo, naj jasneje opredeli načelo partnerstva, da bi zagotovili oblikovanje resničnih partnerstev z regionalnimi in lokalnimi organi ter spodbudili izmenjavo dobre prakse med regijami;

15. opozarja, da je temeljno načelo dobrega upravljanja kohezijske politike sofinanciranje; poziva, naj se ga kljub omejevanju javnih sredstev zaradi gospodarske krize ohrani;

16. poudarja, da je treba spodbujati podjetništvo ter podpirati mala in srednja podjetja, saj jim je treba priznati ključno vlogo, ki so jo odigrala pri spodbujanju konkurenčnosti gospodarstva in ustvarjanju delovnih mest; poudarja, da je treba pregledati in okrepiti vlogo instrumentov EU, ki podpirajo evropsko konkurenčnost, da bi racionalizirali upravne postopke, olajšali dostop do finančnih sredstev, zlasti za mala in srednja podjetja, uvedli inovativne spodbujevalne mehanizme, ki temeljijo na uresničevanju ciljev v zvezi z inteligentno, trajnostno in povezovalno rastjo, ter spodbujali tesnejše sodelovanje z Evropsko investicijsko banko in drugimi finančnimi ustanovami; v zvezi s tem ceni dodatno vrednost, ki jo prinašajo instrumenti finančnega inženiringa in spodbuja njihovo uporabo in uporabo obnovljivih skladov na najširši možni ravni, da bi se dosegle pozitivne sinergije in s tem čim boljši rezultati; poziva tudi, naj se poenostavi dostop do tveganega kapitala in mikrofinanc;

17. vendar poudarja, da je učinkovito izvajanje kohezijske politike zelo odvisno od tega, kako je zasnovana, zato je zgodnje sodelovanje lokalnih in regionalnih organov pri oblikovanju in izvajanju prihodnje kohezijske politike nadvse pomembno; prav tako poudarja, da je treba razviti horizontalna in vertikalna partnerstva med javnimi organi na vseh ravneh z namenom doseči čim bolj učinkovito upravljanje na več ravneh; opozarja, da sodi upravljanje na več ravneh med glavna načela kohezijske politike in je bistveno za zagotovitev kakovosti postopka odločanja; v okviru tega poudarja tudi, da je pomembno partnerstvo regionalnih organov in Odbora regij;

18. pozdravlja predlog spremembe Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 o poenostavitvi postopkov uporabe strukturnih skladov in kohezijskega sklada ter poziva Komisijo, naj še naprej poenostavlja te postopke, da se zagotovi njihova prožnost in zmanjša upravno breme za upravičence do sredstev, da bodo organi pravočasno in s primernimi sredstvi kos večjim izzivom; meni, da lahko javno-zasebna partnerstva nudijo resnično podporo pri dopolnjevanju prizadevanj na lokalni in regionalni ravni, ter poziva Komisijo, naj predstavi konkretne predloge za utrditev javno-zasebnih partnerstev znotraj kohezijske politike;

Torek, 14. december 2010

19. poudarja, da je treba zavoljo odprave razlik tudi v prihodnje zagotavljati podporo predvsem projektom, namenjenim regijam, ki zaostajajo v razvoju, da se bo ohranil pričakovani učinek v tem programskem obdobju in bo v skladu s prvotnimi ocenami; izboljšanje dostopnosti in infrastrukture bo prispevalo h konkurenčnosti regij, ki zaostajajo v razvoju, na notranjem trgu, s tem pa tudi k zunanji konkurenčnosti EU kot celote; meni, da bi se z ukinitvijo te podpore zmanjšal učinek pozitivnih začetnih rezultatov;

20. poudarja, da je kljub dejstvu, da se kohezijska politika osredotoča na najmanj uspešne regije, zadeva vse evropske regije, ne glede na njihovo razvitost; zato poudarja, da je treba spodbujati cilj regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja; ponovno poudarja, da je močna in finančno dovolj podprta kohezijska politika, katere proračun bi moral biti tako v absolutnem kot v relativnem smislu najmanj enak sedanjemu, predpogoj za izpolnjevanje ciljev strategije EU 2020, da bi se zagotovilo varno, inteligentno, trajnostno in vključujoče gospodarstvo, s katerim bi bilo gospodarstvo EU konkurenčno na svetovni ravni, ter za zagotovitev, da se vse regije enakomerno razvijajo in dosežejo cilj socialne, gospodarske in ozemeljske kohezije;

21. meni, da mora BDP ostati glavno merilo za določanje, ali je pomoč iz kohezijske politike potrebna regiji, lahko pa se dodajo drugi merljivi kazalniki, če se izkažejo za pomembne, kar bi nacionalnim organom omogočilo, da na ustrezni ravni odločanja zaprosijo za upoštevanje drugih kazalnikov, s katerimi se lahko upoštevajo posebne značilnosti regij in mest;

22. poudarja, da je pomembno, da se pri dodeljevanju sredstev upoštevajo posebne lastnosti recimo obalnih, gorskih in oddaljenih regij, regij, v katerih upada število prebivalcev, ter oddaljenih obmejnih regij in mest; spodbuja regije, naj predstavijo pobude za izkoriščanje svojih regionalnih posebnosti; poziva Komisijo, naj prilagodi različne finančne instrumente za ustvarjanje kratko- in dolgoročne dodane vrednosti, pri tem pa upošteva tudi učinke gospodarske in finančne krize;

23. poziva Komisijo, naj preuči načine, na katere lahko nove tehnike finančnega inženiringa izboljšajo učinkovitost in vpliv kohezijske politike, da bi se dosegli najboljši možni rezultati pri izbranih projektih;

24. poudarja pozitivne učinke enakosti spolov na gospodarsko rast in socialno kohezijo EU ter s tem tudi na njeno konkurenčnost;

Kohezijska politika kot najpomembnejša politika za obdobje po letu 2013

25. poudarja, da imata regionalni razvoj in teritorialna kohezija zaradi svoje evropske dodane vrednosti po vsej Evropi odločilen pomen za povečanje gospodarske konkurenčnosti Unije in uresničevanje ciljev strategije Evropa 2020, pri čemer je lokalni pristop eden od poglobitvenih načinov za doseganje gospodarskega ravnotežja;

26. poudarja, da je potreben celosten pristop k uporabi sredstev iz strukturnih skladov, saj gre za pomemben instrument za pomoč regijam pri doseganju trajnostne rasti, zaposlovanja in blaginje;

27. poudarja, da je treba ohraniti prehodne ureditve za utrditev in izboljšanje sedanje stopnje razvoja, ki bi se lahko znižala, če bi se po izpolnitvi zastavljenega cilja zmanjšalo financiranje; poudarja, da bi se s tem zagotovilo enako obravnavanje regij, ki so v enakem položaju, kar bi omogočilo učinkovito organizacijo programov;

Torek, 14. december 2010

28. opozarja Komisijo in države članice, da pričakovanja evropske javnosti temeljijo na potrebah prebivalcev, zlasti na želji po dostopu do primerne infrastrukture in kakovostnih javnih storitev, ki jih je treba zagotavljati pravično in po cenah, ki si jih lahko privoščijo vsi evropski državljani, ne glede na to, kje živijo in delajo; vztraja, da je treba spoštovati pravico do enakih možnosti, in poudarja, da je treba invalidom zagotoviti dostop do vse infrastrukture in projektov, ki se financirajo iz strukturnih skladov;

29. poudarja, da bi bilo treba za okrepitev znanja in inovacij kot gonilnih sil prihodnje gospodarske rasti in evropske konkurenčnosti izboljšati kakovost izobraževanja, graditi na rezultatih raziskav, spodbujati inovacije in prenos znanja po vsej Uniji, čim boljše izkoriščati informacijske in komunikacijske tehnologije, zagotavljati, da se inovativne zamisli udejanjijo v novih izdelkih in storitvah, ki ustvarjajo rast in kakovostna delovna mesta ter prispevajo k obvladovanju izzivov družbenih sprememb v Evropi in po vsem svetu, spodbujati podjetništvo, razvrščati potrebe uporabnikov in priložnosti na trgu po pomembnosti ter zagotavljati dostopno in primerno financiranje na osnovi ključne vloge strukturnih skladov;

30. poudarja, da je ekonomska, socialna in teritorialna kohezija priložnost, da se v celoti izkoristijo možnosti za raziskave, razvoj in inovacije ter zagotovi, da bo imela evropska javnost boljši življenjski standard in večje zaupanje v EU; selektivne in kombinirane naložbe v raziskave, razvoj in inovacije morajo upoštevati regionalne in mestne zmožnosti in zmogljivosti ter s programi institucionalnega razvoja in izgradnje zmogljivosti pomagati pri razvoju ključnih področij, kot so e-zdravje, farmacevtski izdelki, prevoz in logistika, okolje, digitalne vsebine, energija in varnost;

31. meni, da je treba del sredstev, dodeljenih za raziskave, razvoj in inovacije v okviru kohezijske politike, nameniti za doseganje in ohranjanje vodilne svetovne vloge v sektorjih, kjer Evropa že ima konkurenčno prednost ter v sektorjih, kjer ima priložnost postati vodilna svetovna sila;

32. meni, da so za utrditev notranjega trga potrebni posebni ukrepi za spodbujanje konkurence na evropski ravni, vendar to ne sme ogroziti ravnovesja državami članicami; meni, je tako mogoče doseči ugodno raven stabilnosti in gospodarske blaginje na evropski ravni;

33. priporoča, naj države članice in Komisija pozorneje podpirajo velike projekte, ki pokrivajo dva ali več operativnih programov in ki imajo velik vpliv na evropski ravni, s čimer bo mogoče ustvariti dodano vrednost in kakovostna delovna mesta ter zagotoviti trajnostni razvoj regij;

34. meni, da mora kohezijska politika še naprej spodbujati ukrepe, ki bodo ustvarili čim večje število delovnih mest, s čimer bo mogoče uporabiti lokalne človeške vire in zagotoviti njihov stalni razvoj, da bi se zagotovila visoka storilnost;

35. meni, da je doseganje ekonomske, socialne in ozemeljske kohezije nujen pogoj, vendar ne zadostuje za zagotavljanje gospodarske konkurenčnosti na svetovni ravni, za katero so potrebna znatna vlaganja na poglobitvenih področjih, kot so energija, okolje, infrastruktura, izobraževanje, raziskave in razvoj, ustvarjalna industrija in storitve ter logistika in promet;

*

* *

36. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
